

Ve své práci jsem se snažil vylíčit život aristokracie v polovině 19. století, přesněji v letech 1848-1849 na příkladu kněžny Alžběty Alexandry Clary–Aldringen, dcery rakouského diplomata, generála a státníka Karla Ludvíka Ficquelmonta. Konkrétně jsem se zaměřil na Alžbětino vnímání revolučních událostí těchto dvou let, přičemž je třeba zdůraznit, že Alžběta se dlouhodobě pohybovala v diplomatickém prostředí a byla zasvěcena do politického dění. Zároveň reflektuji i její každodenní život, její povinnosti i způsoby zábavy a vztahy mezi jednotlivými členy její rodiny. V roce 1848 měla již tři děti a byla provdána za majitele teplického panství a provozovatele proslulých severočeských lázní Edmunda Clary–Aldringena. Zohlednil jsem i aktivity těchto rodinných členů, především Edmunda, jehož záznamy z cest nasměrovaly mou práci i k tématu cestování v této pro dopravu přelomové době. Čerpal jsem především z dosud nevytřetěné korespondence mezi Alžbětou Alexandrou a jejím manželem Edmundem, ale využil jsem i fragmentů z korespondence zaslané Alžbětě od diplomata O’Sullivanova, pobývajícího u císařského dvora, a od sestřenic Adelet Suade, žijící v severní Itálii. Důležitou součástí práce je i edice do češtiny přeložených pramenů.